

Vil samarbejde – ikke krig eller klassekamp

– siger docent Olaf Pedersen, formand for det nystiftede amanuensisråd ved Århus Universitet

I ganske forbavsende stilhed er der sket en vigtig organisatorisk nydannelse ved Århus Universitet. De såkaldte yngre videnskabelige medarbejdere, amanuenser, universitetsadjunkter, docenter, lektorer og kandidatstipendiater mener, at universitetets struktur er forældet, uhensigtsmæssigt og udemokratisk. De har nu dannet Amanuensisrådet, der skal kæmpe for »industrielt demokrati« på Århus Universitet.

Rådet, hvis oprettelse blev vedtaget i foråret, har ført en udadtil meget stille tilværelse, idet man har valgt at tage en grundig forhandling med ledelsen for det universitet, som man nu vil til at reformere. Forhandlingerne fortsætter efter sommerferien, og det vil da vise sig, om konsistorium vil anerkende Amanuensisrådets ret til at være med til at fastlægge den nye universitetsstruktur.

Formanden for rådet, der organisatorisk på sin vis har Stundenterrådet som forbillede, er docent, dr. phil. Olaf Pedersen, leder af Skandinavien eneste institut for de eksakte videnskabers historie. Han fortæller, at der ikke er tale om en forening, man kan melde sig ind i, men at alle videnskabelige medarbejdere — undtagen professorerne — repræsenteres af rådet, og at det ikke er meningen at gå de eksisterende faglige foreninger i bedene. Rådet skal således ikke tage sig af amanuensernes økonomiske interesser. Hovedopgaven bliver at få et ord med ved udarbejdelsen af de nye statutter for Århus Universitet, som skal udarbejdes i de kommende år i forbindelse med universitetets overgang til statsinstitution.

Professorerne alene bestemmer

— Hvad er baggrunden for de yngre videnskabelige medarbejderes krav?

— Da det nuværende system skabtes, var så godt som alle universitetslærere professorer. Ordningen var altså demokratisk nok dengang. Da arbejdsmængden voksede, ansatte man — af økonomiske grunde bl. a. — yngre videnskabelige medarbejdere i stedet for kraftigt at udvide antallet af professorer. I dag er der ved Århus Universitet fire gange så mange af de yngre videnskabelige medarbejdere, som der er professorer, men det er stadig væk alene de

sidstnævnte, der sidder og bestemmer.

Det er ikke alene udemokratisk, men også uhensigtsmæssigt. Hvis en yngre videnskabelig medarbejder skal have en ting igennem, er det i kraft af universitetsstrukturen overladt til professorerne alene at tage stilling til sagen. Det siger sig selv, at det kan give meget tidsspilde, at den pågældende medarbejder ikke er med, hvor sagen drøftes. Det giver også forringede informationsmuligheder. — Samtidig får professorerne en masse administrativt arbejde.

— Som de klager over?

— Ja, professorerne klager over det meget administrative arbejde. Vi er ikke ude på at overtage det egentligt administrative. — Det må kunne overlades til professionelle administratorer. Vi ønsker at få ændret det forhold, at hovedparten af dem, der passer under-

visning og forskning på universitetet, ikke selv har noget ansvar eller nogen kompetence. Det var en anden sag, hvis der kun fandtes én amanuensisstilling knyttet til hvert professorat. Så kunne man betragte det som en uddannelsesstilling, men i dag har tre af fire amanuenser udsigt til at gå til deres dages ende uden at få nogen kompetence, uden bemyndigelse til at medvirke ved tilrettelæggelsen af deres undervisning og forskning.

Murbrækkerorganisation

— Er det nu så slemt i virkeligheden?

— Der er ganske givet store forskelle fra fakultet til fakultet. De personlige momenter spiller en stor rolle, og det er netop det, vi vil ændre ved at få vor eksistens

Docent, dr. phil. Olaf Pedersen.

anerkendt i universitetsstrukturen.

— Rådet har altså erklæret professorerne krig?

— Vi vil ikke føre krig eller klassekamp på universitetet, men først og fremmest samarbejde. Derfor forhandler vi nu med konsistorium om vor stilling og om vor ret til at medvirke ved skabelsen af en ny universitetsstruktur. Vi har ikke villet formulere noget konkret strukturforslag, men blot ønsket at få tilsagn om, at vi må være med. Vi afventer nu universitetsplanlægningsudvalgets 2. betænkning, der kommer om kort tid, og som behandler spørgsmålet om universiteternes indre struktur. Så skal vi nok blande os i diskussionen.

Iøvrigt er det ikke vort håb at blive et permanent organ. Når strukturen er lavet om skulle rådet gerne være overflødig, fordi alle videnskabelige medarbejdere har fået en naturlig plads i universitetsstrukturen. Vi er en murbrækker-organisation

Jørgen Flindt Pedersen.

Læs også den ledende artikel: »Universitetet har forældet struktur«.

D E

Sådan er side med dr. phil. og uhens

Det er er ikke l universit — en de dere for tutter ale er ikke s

V
men

må nu hå man på lo der ved a bedre svar teter i dag kommer a lige betæn gennemdis get“, om selv klaret

E N så den må desværre m der efter undring — af universit sigtsmæssig uddannelses demokratis